

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Armandus animus ad cruces, post absolutam Octiduanam Recollectionem
ferendas. Cap. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78809](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78809)

lentinâ Patrem Michaelē à Fontibus Valentinum, anno 1606. mortuum, (cum 37. annis Professus fuisset, & ex his 20. annos in India transegiſſet) peditem itinera obiuiſſe, etiam 50. leucarum dum eſſet ſexagenarius. Cùm autem in India aliquando ex laboribus conſternatus iaceret, apparuit ei Beatiffima Virgo, bono illum animo eſſe iubens: ob hos enim labores à purgatorio liberum fore, rectaque ad cælum poſt mortem iturum.

Cùm S. Gertrudis vidiffet quandam animam in purgatorio, que communibus ſuffragiis Eccleſie iuuari non poterat, ob quoddam impedimentum (quod ſuprà relatum eſt) petiit à Domino, eam ut doceret, quibus orationibus poſſet obtinere, ut anima cuiuſlibet defuncti liberetur ab hoc terribili pondere, quod eſt impedimentum ſuffragiorum Eccleſie. Dominus reſpondit, per talem effectum amoris, qualem tu in hac horâ ſenſiſti, non per orationes. Et ſicut hoc nullus homo per ſe poſeſt habere niſi ego dederim, ſic etiam tale auxilium nulli anime præſtari poſeſt poſt mortem, niſi qua ſpeciali gratia hoc promeruerit in hac vitâ. Scias tamen, hoc ipſum intolerabile grauamen proceſſu temporis releuari quibuſlibet orationibus ſue laboribus amicorum, ſideli mentione peractis. Et ita citius vel tardius liberentur, ſecundùm quod conatus fidelium, pro eis affectuoſiori inſtat deuotionis: & ſecundùm etiam, quod in hac vitâ promeruerunt.

De B. Maria Oigniacenſi ſcribit Iacobus de Vitriaco Epicoſopus & Cardinalis, eam quodam tempore à feſto Sanctæ Crucis uſque ad Paſchæ Dominum, ne vnum quidem verbum locutam eſſe; idq; ad eum gratum fuiſſe Domino, ut ex Spiritu ſancti reuelatione didicerit, eo vel maximè ſe id impetraſſe, quod citra purgatorij panas migraret ad cælum. Nam, ut ait S. Bernardus, In hydria ſilentij purificamur à peccatis, qua verboſitate, (& aliis modis) contrahimus. Sanè ex Vitis Sanctorum impreſſis apparet, omnes illos, quicunq; in adultâ ætate leguntur rectè uiſſe ad cælum ſine purgatorio, eos inſignem aliquem & planè heroicum actum edidiſſe, præſertim coniunctum cum magnâ vel ſenſuam mortificatione, vel animi per toleratas æquo animo magnas iniurias, & perſecutiones, & conſuſionem, & contemptum ſui: quod certè ingenuis hominibus & honeſto loco natis toleratu multo difficilius eſt, quàm ferro caput amputandum exponere, & tale ſubire martyrium, cuius beneficio euaduntur pœnæ purgatorij, ſi quis ita moreretur ſine vilo affectu ad vllum peccatum.

CAPVT DVODECIMVM.

Armandus animus ad Cruces, poſt Octiduanam Recollectionem ferendas.

154. 2. Tim. 3. 12. **Q**uoniam omnes qui piè volunt viuere in Chriſto Jeſu perſecutionem patientur, vti præmonet

Apoſtolus, idè ſi poſt finitam Recollectionem tuam, viuere incipies meliùs quàm antea, perſecutionem patientis, & quidem maiorem ad hominibus, quàm à dæmonibus. A dæmonibus l. 4. Rem quidem, vti S. Brigittæ reuelatum fuit, duobus cap. 79. modis. Primò quia ſummè deſiderant ut ipſum nouum ſeruum Dei (renouatum ſcilicet in Exercitiis vel alio tempore) reciduum faciant ad peccata. Qui ſi hoc nequiverint, tunc ipſi dæmones ad hoc ſolliciti laborant, ut irrationabiliter & indiſcretè ille ſua bona opera perſiciat, ſcilicet in vigilando, vel abſtinentias indiſcretè faciendo, ut ſic eius vires citius euacuentur, & in Diuinis laboribus ſe infirmior. Homines verò dupliciter eos damnare, ſeu nocere conantur ſpiritualiter. Primò namque verbis ſuis vituperant eos. Secundò, etiam ſi poſſunt libenter eos operibus ſuis moleſtari, ut ſic eos ſibi in vitâ & actibus ſimiles faciant, retrahendo eos à bonis inceptis. Sed homo Dei ſic nouiter conuerſus ad vitam ſpiritualē, iſtos tales malignos homines, optime vincere poſeſt, ſi contra verba ſibi contraria patientiam habuerit, & ſi tunc frequentius & ſeruentius bona opera ſpiritualia & Diuina ipſi videntibus exercuerit. Sic etiam præmonuit multò antè S. Augustinus: Quisq; ſublimia illa præcepta implere voluerit, incidit in quorundam ſacrilègæm dicacitatem, & ab eis qui ſanari nolunt, vocatur inſanus. Et ſapè ne hoc vocetur à deſperatis hominibus, trepidat facere & diſſert, quod omnium fideliffimus & potentiffimus medicus imperauit. Et ut alibi dixit: Quomodo inter paganos qui fuerit Chriſtianus, à pagano audit verba aſpera, quibus ſi erubuerit, cadit in muſcipulam venantium: ſic inter Chriſtianos qui voluerint eſſe diligentiores & meliores, ab ipſis Chriſtians audituri ſunt inſultationes dicentium: Tu magnus, tu miſtus, tu es Helius, tu es Petrus, tu de cælo veniſti. Inſultant quocunq; ſe verteris, audit hinc atque inde verbum aſperum. Quod ſi timer, recedis à viâ Chriſti Dei, cadit in laqueos venantium. Idè ne ſuccumbas perſecutionibus ob meliorem viuendi modum (ſi contra te exſurgerent) quam diu te ſenties debilem in eis portandis, his motibus te erigere & excitare poteris, quæ ſuppeditant ſancti multa propter iuſtitiam paſſi.

Primò, ammet te pro futuris perſecutionibus præmonito ſæpius data à Spiritu ſancto: Fili, accedens ad ſeruitutem Dei, ſta in iuſtitia & timore, & præpara animam tuam ad temptationem. Et, Si mundus vos odit, ſitote, quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo eſſetis, mundus quod ſuum eſt diligeret, quia verò de mundo non eſtis; propterea odit vos mundus. Memento ſermonis mei, quem ego dixi vobis: Non eſt ſeruus maior Domino ſuo; ſi me perſecuti ſunt, & vos perſequentur. Et, Abſque Synagogis faciem vos (id eſt fugient vos, non libenter vos admittent ad conuerſationē ſuam) Planè hoc expecta quod Eccleſiæ prædixit: Scito quod in medio laqueorum pertranſis. Quid eſt, inquit, S. Augustinus, in medio laqueorum? In viâ Chriſti, & hinc laquei & hinc laquei: laquei à dextris, laquei à ſiniſtris, laquei à dextris, proſperitas ſæculi, laquei à ſiniſtris, aduerſitas ſæculi.

seculi: laquei à dextris, promissiones; laquei à sinistris, terrores. Tu in medio laqueorum ingrediere, à viâ noli discedere: (ab exacta obseruatione Regularum, & contemptu humanorum respectuum) nec promissio te capiat, nec terror elidat. Pondera etiam illa verba Sap. 2. 12. & seq. quibus familia solent dycoli & indisciplinati, vel corde, vel ore, vel factis ipsis exprimerent: Circumueniamus iustum, quoniam inutilis est nobis, & contrarius est operibus nostris, & improperat nobis peccata legum (transgressionibus Regularum & Ordinationum) & diffamat in nos peccata disciplinae nostrae: (deferendo ea Superioribus) Factus est nobis in traductionem cogitationum nostrarum: (quia non lequitur dictamina & consilia nostra) Grauis est nobis, etiam ad videndum, quoniam dissimilis est alius vita illius, & immutata sunt via eius. Tanquam nugaeas estimati sumus ab illo, & abstinet se à viis nostris tanquam immundiciis &c.

155. Secunda, Quia per futuras persecutiones abolebuntur culpæ peccatorum tuorum antea commissorum. Pius & misericors Deus est, & remittet in die tribulationis peccata. Ille beatus est, inquit S. Chrysostomus, qui hic pœnas luit, ut peccatis omnibus depositis, probatus migret & mundus ac insons. Itaque cum rebus aduersis premimur, gaudeamus, hoc enim est peccatorum expiatio. Huic consona docuit S. Maximus: Humilitas, & malorum tolerantia, ab omni delictio liberant hominem: illa quidem anima, hæc verò corporis refectans affectus. Hoc fecisse quoque B. David in his videtur, quibus ad Deum precatur, dicens: Vide humilitatem meam & laborem meum, & dimittite vniuersa delicta mea. Hoc tali similitudine declarat S. Cyprianus Martyr: Deus non exposcit à nobis nisi facta sincera: auro, ut ipse dixit similes esse debemus. Aurum quippe cum relucens terris, tremulo videri splendere sub lumine & in liquidum flammis torrentibus resoluat, caminis quoties anhelantibus ignis estuans euomitur, aditu terrestri, canali angusto diues flamma eligitur, & resluentibus glebis arena retinetur. Vnde necesse est vniuersa sufferre, quo possimus omni scelere carere.

156. Tertiò, etiam pœnæ peccatis remissis debentur, in hac vitâ vel in altera luenda, per tribulationes futuras abolebuntur. Patiens, inquit B. Laurentius Iustinianus, sapienter agit, ut debita sua soluat. Nihil enim de suo in soluendo expendit, sed facit, ut hostes sui pro se soluant. Illatas enim ab eis iniurias sustinens, datur abundè, sicq. fit, ut contumelias magis gratia quam ira debeatur, cum earum interuentu, Deo iudice, & pœna grauior declinari posse confidatur, & ingentes thesauri in conscientia per patientiam reconducuntur. Patientia hominem martyrem facit, proinde purgat à peccatorum pœnis tanquam martyrium. Quod exempla in historiis Ecclesiasticis confirmant tum alia tum supra allata, cap. 11. num. 138.

157. Quartò, Per persecutiones ob bonam vitam excitatas, perfectio acquiritur: Idèd S. P. N. Ignatius P. Hieronymo Natali quærenti, quâ viâ

citò ad perfectionem peruenire posset, respondit, Si eum Dei beneficio multa pati contingeret. Quæ verba S. Pater fundens lacrymas dixit P. Natali, & is postea nostro fratri Paulo Cicoto viro sancto, à quo id audiuit. Ita Deus dixit B. Catharina Bononiensi, quod non facile reperitur, qui ad sublimem perfectionem pertingat, quia arma ad ipsam necessaria, plus satis negliguntur, præsertim in ferendis aduersis.

158. Quintò, ob vitam mutatam in melius & continuatam excitatæ persecutiones, sunt signum Diuinæ prædestinationis; si in tali viuendi ratione vita iusti finiatur, Iustus tribulatio, inquit B. Laurentius Iustinianus, amoris indicium, futura beatitudinis præsagium, & prædestinationis testimonium est. Fundatur hæc doctrina in promissione Christi Domini, eam disertis verbis tradentis: Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est Regnum celorum. Et alias: Vos estis qui permansistis mecum in tribulationibus meis, & ego dispono vobis, sicut disposui mihi Pater meus Regnum, ut edatis & bibatis super mensam meam in regno meo, & sedeat super thronos, iudicantes duodecim tribus Israel. Meritò ergo S. Chrysostomus spectatis ingentibus bonis quæ persecutiones imperfectorum tribulatis pariunt, dixit: Fieri non potest, ut bonus vir quidquam mali patiatur.

159. Sextò, Omnes persecutiones & aduersitates, quæ te inuadent (si vitam mutaueris in melius) erunt triplices: Verborum, factorum, fugarum, nam fortè perstringent te seculares verbis aculeatis & irrisoriis, depriment te aliqui, sua contra te ferendo iudicia non fauentia, de tuâ doctrinâ, virtute, prudentiâ, & aliis talentis, & dycoli declinabunt à conuersatione tuâ, & te fugient. Aliud timere non poteris. His persecutionibus oppone Dominum Deum tuum, qui pro te nominatim, antequàm natus esses, obtulit Patri æterno in æternitate, maiora mala pro te toleranda, & sanguinem ac animam suam pro te dandam, cum iactura rerum maiorum, quàm sint eæ, quas timendo vel desiderando, abhorres à crucibus, & humanis respectibus laboras.

Pone ergo in vnâ staterâ, quicquid Christus Dominus pro te fecit, & pro te perdidit, & pro te passus est, in altera verò, omnes cruces, quas times vel pateris, & omnia favorabilia, quæ desideras cum damno perfectionis tuæ, & agnosces, te nec crucem vllam, nec vllam personam debere metuere, vbi agitur de perfectione tuâ & negotio Christi tui, cuius negotium est, perfectio tua, profectus in virtute tuus, victoria tui, neglectus humanorum respectuum, fuga omnium imperfectionum, & sociorum te in perfectione acquirendâ impediendum: pro his enim omnibus Christus mortuus est, ut te daret tum his, tum aliis virtutibus, quæ sunt longè bona maiora quàm illa, ob quæ vel imperfectè viuis, vel viuere perfectè non audes, ne

de casto
connub.
c. 6. col. 2.

Marth. 5.

Luc. 22.

28.

h. 52. ad
pop.

159.

offendas alios, non curans interim stultè Deum causâ illorum offendere, & quidem illum Deû, à quo tot bona naturæ & gratiæ accepisti, & plura adhuc accipere potes, & qui te iudicabit feuerissimè, ob istos humanos respectus, & auersionem ab exacto studio virtutum, & vitæ sanctæ exercitationibus, & ob socordiam & negligentiam in serio profectu virtutum, longè minore quàm fuerit hæctenus profectus tuus in studiis, vel in aliarum rerum acquisitiâ notitiâ, aut in diligentia & expeditione aliorum negotiorum humanorum, & occupationum non spiritualium.

160. Præuidés itaque futuras persecutiones, quas, teste Apostolo, omnes piè viuere volentes pati necesse est, infige cordi tuo profundè, nunquam delendum illud monitum, quod quidam Sanctorum dedit Sancto Iohanni Climaco, ab eo relatum: Affige in anima ligno (quam crucem dicimus) iucudem, videlicet mentem, & per alternos mal-

gr. 4. col.
8.

lorum ictus & crepitus, percussa ludibriis & maledictis irrisionibusq; lacepsita, iniuriis affecta, infracta & in nullo lesa seu dissoluta perseverans, tota ienu & plana immobilisq; persistat. Irisiones horû singulis vt aquam viuam bibe. Nam si viuimus in nequitia, inquit S. Chryostomus, licet sit nemo qui detrahat, omnium miserissimi sumus: Si verò virtutem exerceamus, licet totus terrarum orbis maledicat, tunc sumus omnium beatissimi. & omnes saluari volentes attrahemus. Non enim improborum detractionem, sed vitæ virtutem intuebuntur. Etenim omni tubâ clarior est per opera demonstratio, & ipsa luce mundior est, & illustrior vitæ puritas, licet innumeri sint calumniantes &c. sue verò fuerint & aliqui calumniantes, ne turberis idcirco, neque quòd te palam afficiant contumeliâ, respicias, sed eorum discute conscientiam, & eos inuenies te plausibus prosequentes & admiratione. Aspice quomodò Nabuchodonosor pueros laudat, licet inimicus esset & hostis: sed postquam vidit generose flames, predicat & coronat, propter nil aliud quidem, nisi quia sese contempserunt, & Dei legem audierunt. Diabolus enim cum se viderit nihil expedientem, mox desistit veritus, ne nobis maiorum causa coronarum efficiatur. Quòd si & homines decipiantur, à Deo laudem habebis, & maiorem admirationem. Ne doleas itaque, nec concidas animo, quoniam & Apostoli, his quidem erant odor

161.
h. 1. 4. ad
POP.

mortis, his autem odor vitæ. Fulgeas igitur vitâ, nec calumniantium villam geras curam. Ad hoc iuuabit te illa præmonitio data à Sanctissimâ Virgine Maria S. Brigitæ de dæmone suggesturo tibi, volenti viuere meliùs quàm antea vixeris: Deridete ab omnibus, si te nimis humiliabû & submitres. Denique in aduersitatibus & contradictionibus habebis consolatorem, protectorem, & remuneratorem Deum, sicut promisit Spiritus sanctus per David: Abscondes eos in abscondito vultus Dei, à conturbatione hominum, proteges eos in tabernaculo tuo à contradictione linguarum. Putas, inquit S. Augustinus, est quisquam ita felix in hoc mundo, vt cum cæperit audire opprobria hominum à

1. 4. Recu.
cap. 75.

Psal. 30.
21.

conc. 3.
in Psal.
30.

quibus audit opprobria, intret in vultum Dei cum conscientia sua: Intra planè, sed si habeat cum quo intret id est si non sit onerosa ipsa conscientia, si non ipsi faciat sarcinam grandem ad angustam ianuam. Esto domus eius, & erit domus tua; habitet in te, & tu habitabis in eo. Si enim exceperis in hoc seculo in corde tuo, ille post hoc seculum excipiet te vultu suo &c. Sed interim cum peregrinantur in hoc seculo, quia multas patiuntur linguas contradicentes, qui tibi seruiunt, quid eis facis? Proteges eos in tabernaculo tuo. Quod est tabernaculum? Ecclesia huius temporis: tabernaculum id est dicitur, quia adhuc in terrâ peregrinatur. Tabernaculum enim habitaculum est militum in expeditione positurum. Pugna in expeditione peregrinus, vt saluus factus in tabernaculo, gloriosus recipiatis in domum. Erit enim in celo domus tua æterna, si modò benè in hoc tabernaculo vixeris. Ergo in hoc tabernaculo proteges eos à contradictione linguarum. Sed quamvis non protegetet, parum refert. Nam, vt idem monet alibi, Si amatores seculi non curant reprehensores veraces, vt sint formosi fallaces; nos in his rebus, in quibus placemus Sapientiæ Dei, non debemus curare irrisores iniustos, non habentes oculos, vnde videat, quod amamus. Hos vehementer damnat in Religiosis coram S. Catharina Senensi Deus Pater, his verbis: Isti facti sunt arma diaboli & cum satore suo venenose corrumpunt intus & extra. Ipsi promiserunt ordinem obseruare, sed in facto, miserabili modo transgrediuntur ordinem, sicut veluti lupi rapaces insurgunt & persequuntur bonos & humiles, qui ordinem (hoc est regulas) conantur obseruare, faciendo super eos trufas atque derisiones, existimantes ex his derisionibus, quibus obseruatores Ordinis ita persequantur, suam propriam cooperuisse miseram vitam, sed ex hoc apertius ipsi patefaciunt illam, & idè tot inconuenientia in sanctis Religionibus occurrunt.

conc. 119
Psal. 31.

conc. 119
108.

CAPVT DECIMUM TERTIVM.

Ad executionem bonorum propositorum, que Meditationes conducunt in Octiduaana Recollectione, & in quo situs sit fructus Exercitiorum, & omnium meditationum aliarum.

PROderit plurimum ad stabiliendâ bona proposita (circa res difficiliore) que in hac Collectione facies, extra tempora Meditationum, sedendo vel ambulando in cubiculo, roborate ea consideratione suauit Motiuorum, quæ S. Pater attulit in modo posteriore benè eligendi in secunda hebdomada.

In Meditatione Fundamenti & finis, item de Regno Christi, & de duobus vexillis, & de tribus hominum classibus, oportet benè se fundare, & intimè menti imprimere ea, quæ S. P. N. Ignacius in illis expressit. Sunt enim (vt ita dicam) essentielles Meditationes, à quarum profunda penetratione pendet fructus Collectio-

nis,